

Bài viết này không nhằm trích tít vào ai cũng không hề để chỉ tít cho riêng ai.

NHỮNG CHUYỆN TRẠI

Trên đời có những chuyện tréo cẳng ngựa ngựa mất cách chằng ngựa tai, gai mắt. Người ta thích nhìn họ nói chuyện, nói chuyện. Ai cũng tỏ ra ta đây họ kia, khoe những cái hay (không có), khoe những cái dở (dở dở) mà làm những việc đáng phiến hà. Khi khen thì vỗ tay rần rần. Khi chê thì “ngắm máu phun người”. Làm sao mà tít n b? Nói mất để ng làm mất n o. Nói chuyện C ng thì y như r ng, làm l i cho Vi t c ng. Nói l ng thì n, y như r ng làm chuyện b t đ o. M i d i t ng Chúa x ng t i, d i t ng Ph t sám h i b c ra, thì v n c m u tính chuyện vô l ng. Những kẻ huênh hoang nhất là những kẻ tít n nh t. Chúng tôi xin đ n c vài m u chuyện mất th y tai nghe d y đ y trong thành phố nh nhoi c a chúng tôi, thành phố Kansas City c a t i u bang Missouri, th y mà không nói thì không ch u đ c!

- Có mất tít m, tôi ch nói có mất tít m buồn bán DVD, CD đ đây c sang l u các đĩa DVD, CD c a các trung tâm, c a các nhà làm phim, c a các ca sĩ...mà bán. Và bà con ta có những người thu c lo i keo ki t c ki m các đĩa dvd, cd sang l u đó mà mua. Mua mua, bán bán...các trung tâm s n xu t đóng c a, các ca sĩ, ngh sĩ gi i ngh . M t, hai năm n a, kh p n i trên th gi i, ch nào có người Vi t thì có t ng đ ng, t ng đ ng nh c “nh có Bác H trong ngày vui đ i th ng” bán r 1 đ ng, 5 c c cũng mua nghe cho đ ghi n, r i thành Vi t C ng h i nào không hay. L ng tâm đầu!? Đ o đ c đầu!? Ng i Vi t Qu c Gia đầu!? Những kẻ b n tít n, làm những chuyện b t nh n, b t nhân, b t nghĩa nh v y c vênh vênh cái b n m t t đ c, t kiêu có bao gi th y t i tr c Ph t, tr c Chúa...v nh to l tai nghe người ta ch i, r a đ n ba đ i t tiên mình?

- Vi t Nam m i qua, th y cái gì cũng ham, cũng há:

* Th y m y xe mua hàng (shopping cart) c các c a tít m m k n bóng l n khoái quá, quen thói “chôm ch a” Vi t Nam, bèn lén lút đ y v nhà đ u làm k v t ăn c p. M t chi c r i hai chi c đ ch t nhà. Không gi ng ai. N a đêm th m th m th t, v ch ng x u h quá, r nhau đem b ngoài đ ng. Xóm làng nói nhau: “đ th tham lam”.

* Th y s mua đi tr l i đ quá, bèn c mua máy ch p hình, máy quay phim, áo qu n, giày dép...th t t th gi n. Sinh nh t xong, đám c i xong, đi ch i xa xong, đem tr l y tít n l i, có sao đâu? Có ch t th ng Tây tr ng, th ng Tây đen nào đâu? Có là có người ta ch i cha, ch i m mình; có là có B Trên b t t i là “đ gian gi o”, sau khi ch t, theo Đ o Thiên Chúa xu ng đ a ng c; theo Đạo Ph t vào cõi súc sanh ng qu .

* C m c đ x u vào tít m bán đ cũ (thrift store), th n nhiên m c đ t t vào, đi ra không thèm tr tít n cho ai, tênh h ch cái b n m t c p c n! Vào các tít m, tráo đ i hay qu ng b nh ng barcode đi r i t nhiên nh ng i Hà N i b vào túi ra c a hay ra cashier tính tít n r . B b t s b t i ăn c p hàng (shop lifting). Lúc đó đ ng kêu tr i, tr i cũng không giúp đ c cái th mánh mung, hôi c a, c p v t.

Vào Chùa không đ l y Ph t, nghe Pháp, đ c Kinh mà đ “ăn gi n ăn gi t” l y, đ u th c ăn

thì n nam tín n cúng, đem v cho v , cho ch ng, cho con, cho cháu “nu t cho b i th c”... m c k ai làm l xong, ra không còn gì. D u có hi n cách m y, cũng ph i la lên “đ cô h n đ i”. M y đ a nh vì cha m chúng không bi t đ y, không nói chi. M y ng i l n còn t h i h n, t cách đầu mà đ y v i không đ y. S ng ch m t mình hay hai v ch ng già, cũng ôm đ m “h t” đ c ch ng nào hay ch ng n y v ăn... cho ch t.

Trong h ng x ng giành làm over time đ l y ti n “one and one-half” mà gây l n nhau, ch i l n nhau. Đan ông thì cung tay ch i th . Đan bà thì v bành b ch. Ng i ta đ ng c i mà th y “m c c ” h t s c ng i Vi t Nam. Cũng vì lòng tham đ ng ti n, b n bè ta đi tìm cái nh c.

M n h i tr ng c a ng i ta làm ti c c i, th y nh ng cây Golf Club đ h m t góc đ p quá, m y đ a nh con cái nhà ai đã âm th m r nhau “m n” đem v nhà đ u làm k ni m. “M t là đ n 40,000 đô, hai là b đ a ra tòa”. Tham lam, có cái giá c a nó. Giá m t ti n đã đành. Giá m t danh giá gia đình, giòng h m i nh c. T i hai gia đình cô dâu và chú r đầu h t s c là đau b ra 40,000 đô la đ kh i “b đ a ra tòa”!

Hay cũng b t ch c. D cũng b t ch c. R nhau b t ch c... ra ti m Nail cho nhi u, phá giá t full set 70 đô, 100 đô làm không k p, gi 20 đô, 15 đô cũng không có khách mà làm. Ch t là cái ch c! D mà! Qua M t năm 1975 cũng Nail. M i đ u hôm s m mai qua M cũng Nail. H c cao cũng Nail. “l-t-rí” cũng Nail. Già cũng Nail. Tr cũng Nail. Có b ng Nail cũng Nail. Không b ng Nail cũng Nail. Nail và Nail “xà n o” nhau đ p ti m!

Qua M h ng cu c s ng văn minh đ ng đ nh, b sau l ng đ i kh n n n, bèn phát bi u m t cách vô t r ng thì là “nh Vi t C ng mà gia đình tôi đ c qua M ”. V và con gái ng i ta b c i tr n tru ng hãm hi p tr c m t. Thân nhân ng i ta b ch t th m ph i quăng xu ng bi n. Có nh s nghi p còn cái qu n xà lo ng đ óng kh ...và cô đ c s ng l i th i, ăn mỳ trên x l ...có “nh Vi t C ng” không!? L ! Câu nói đó l i t mi ng anh Trung Úy Chi n Tranh Chính Tr c a VNCH đi Di n HO. L ! Câu nói đó l i t mi ng ch l y ch ng M đi Di n Con Lai. Câu nói đó không t mi ng b t c bà con nào đi Di n V t Bi n, V t Biên. H không nói “nh Quân, Dân, Cán, Chính c a Chính Th Vi t Nam C ng Hòa đã hy sinh x ng máu đánh Vi t C ng cho h còn s ng đ n ngày hôm nay qua M , con có đ a Bác sĩ, Lu t s ...và mình đ i h t kh n n n nh th i c cái n c g i là C ng Hòa Xã H i Ch Nghĩa Vi t Nam

M vài năm có chút ti n, mua đ c nhà, mua đ c xe, có ng i toét loét cái mi ng than: “kh nh trâu” và tr m t ph n phú: “M b c l t h n Vi t C ng”. Kh nh trâu ch c không b ng ng i Sài Gòn đêm đêm làm chu t, l i xu ng ng c ng n c ki m ăn!? Kh nh trâu ch c không b ng m y đ a nh đ i xác đ i x tìm s ng trên đ ng rác? M b c l t h n Vi t C ng m i có ti n đ mà “áo g m v làng” ăn ch i đàng đ i m. Mình l y l c xin vào M . M đ ch m i mình vào! Hãy đ bà Julia Gillard, Th T ng n c Úc “đ y” cho bài h c “if you aren’t happy here then leave. We didn’t force you to come here. You asked to be here...”

Mùa Đông cũng nh mùa Hè, m và đ a con gái đi ch , lúc nào cũng thùng thình áo qu n hai, ba l p, túi r ng thênh thang. Đ làm gì? Đ ăn c p k o. Nh ng Camera đang nhìn tr ng tr ng. Có ngày “x khám” làm sao mà ăn mà nói h i Tr i!? Không ph i nghèo m t nhóm k o. Không ph i đ i m t nhóm k o. Không ph i thêm m t nhóm k o. V y thì, t i làm sao? T i vì “tham”, không còn liêm s , th y cái gì c a ai cũng mu n ăn c p, ăn tr m, ăn c p.

“Tr ng gi h c làm sang”, xênh xang trong nhà vài con chó l n, chó nh cho nó oai. Mua chu ng cho chó. H t tóc cho chó. S m áo cho chó. Mua th c ăn cho chó. Mua x ng g m cho chó. Chích thu c lu bù cho chó... C m y đ a con, trai có, gái có mà đ cha riêng m t mình

ch&t th&i m&y ngày không th&ng nào, không con nào hay bi&t! V&y mà h& ra, c& ta là Trung Úy H&i Quân, ta là v& Đ&i Úy Quân Y...nghe mà th&i c& ru&t gan c&u t&c!

Giành gi&t nhau l&m lon. Ông A nói; “khu v&c đó là c&a tôi”. Ông B nói: “tôi l&m lon & đây lúc anh còn & Vi&t Nam”. Ông A ch&i ông B: “đ& chó”. Ông B ch&i ông A: “đ& chó”.Thì ra, hai ông đ&u “đ& chó” h&t tr&n nh& nhà th& Cao Bá Quát đã nói: “...B& vi&t c&u. Th& vi&t c&u. B& th& giai c&u...”

& đ&u đ&u, hai ông bà c&a hai gia đình ng&&i Hu& cũng oang oang cái l& mi&ng r& nhau khua môi, múa m& làm ng&&i ta nh&c c& đ&u. M&t ông bà r&ng thì là “con tôi h&c Lu&t S&, s&p ra Lu&t S&” làm nh& m&t hi&n t&&ng hi h&u. M&t ông bà r&ng thì là “con tôi m&t đ&a đã là Bác Sĩ và m&t đ&a n&a s&p ra Bác Sĩ”. Đ& làm gì? Đ& n& cho ng&&i bi&t, “ta đây”? L& gì các anh ch& & Vi&t Nam, b& Hu& vào Sài Gòn s&ng m&t đ&i s&ng lẫn l&n & ch& c&u Ông Lãnh quen thói “đá cá lẫn đ&a”?

“Con cóc trong hang, con cóc nh&y ra. Con cóc nh&y ra, con cóc ng&i đó, Con cóc ng&i đó, con cóc nh&y đi”. Đó là “bài th& con cóc”. & đây, ít nh&t cũng có m&t anh h&c hành ch&ng ra gi nh&ng &a khoe tài hay ch& và tài làm th& đ& h&n “th& con cóc”, b&t ng&&i ta nghe mu&n “m&t ngh&”. Ng&&i ta b& nghe hoài, ng&&i ta nói th&ng: “ông không nghe t&i nó nói, th& ông là “th& con c&t” sao?” Ng&&i ta m&i nghe m&t l&n đã ch&i: “đ& th&i nh& c&t”. Tôi không hi&u t&i sao &ng h&m đ&n m&c c& : “tôi xin đ&c bài th& c&a tôi cho các anh nghe”.

B&&c vào Chùa, Nhà Th&, C&ng Đ&ng...không đóng góp thì nói có. Đóng r&t ít thì la toáng lên nhi&u l&m. &ng h& năm, ba đ&ng thì lúc nào cũng “sao không th&y tên tôi?”. Đ&ng là mi&ng l&&i k& ti ti&n. Lén ăn c&p. Lén l&y đem v& thì im thin th&t. Đ&ng là cung cách k& b&n cùng. Gi& c&a nh& Ma Xó, ch&t r&i cũng tr&ng tay. B&n cùng, ty ti&n, ch&t r&i cũng thi&u ra tro. Có đ&u, xú danh con cháu ph&i mang ti&ng nh&c đ&i đ&i.

“Chân mình còn l&m bê bê mà c&m bó đu&c đi về chân ng&&i”. & đây có nhi&u ng&&i đàn ông b& h&t thì gi& ra rình mò chuy&n riêng t& c&a ng&&i r&i nh& đàn bà, ng&i lê đôi mách thêm b&t nói x&u ng&&i ta, r&ng: “Ông n&y l&y v& th&ng kia”. “Con bé đó b& nhà theo trai”. “Th&ng nh& n& b& h&c, b&i đ&i, hút xách” mà không có thì gi& nghĩ đ&n con mình không đ&a nào ra đ&a nào. T&i sao v&y!T&i vì cái thói mu&n ai cũng “t&”, cũng “x&u”, cũng “h&”, cũng “nghèo”, “cũng “thua mình” đ& c&&i cho đ& mà không nghe ng&&i ta ch&i cho!

M&t ch& Vi&t Nam theo ch&ng ng&&i M& v& n&&c M& t& 1972. S&ng trong xã h&i M&, nh& ng&&i Vi&t Nam. Kho&ng nh&ng năm 1985 đ&n 1990, m&ng g&p l&i bà con ng&&i Vi&t. Ch&, ch&ng ch& và 2 đ&a con lai c&a ch&, xúm l&i h&t lòng giúp đ& đ&ng h&&ng c&a mình đang chân &&t chân ráo, b& v& n&i x& l& quê ng&&i. M&t vài năm sau, đ&ng h&&ng c&a mình khúm núm h&i nào, bây gi& làm ăn đ&&c, g&p ân nhân, không có m&t l&i h&i han, còn nói: “đ& th& Me M&”. Ph&n phúc! Nghe đ&t c& ru&t gan!

M&t ng&&i, tr&&c năm 1975 & Vi&t Nam tr&n lính. Đ&n M& b&ng thành Đ&i Úy Nh&y Dù. Gi& t&i gi& lui, quen mình là Đ&i Úy Nh&y Dù th& thi&t. Lúc nào, & đ&u anh ta cũng ngh&ng ngang hách xì x&ng, ch& lính S& Đoàn, ch& lính Ti&u Khu, ch& lính C&nh Sát...Ng&&i ta v&a gi&n, v&a t&c c&&i ...không c& gì “th&ng điên”. &nh qua đây t& nh&ng ngày đ&u bình minh di t&n, khá ti&ng Anh, l&u ti&ng Vi&t, t&t t&&ng nên, đ& qua m&t bà con, quên mình s&ng ngh& hái cà phê m&&n & Ban Mê Thu&t.

Ng&&i mình nghĩ b&ng cái b&ng, không nghĩ b&ng cái đ&u nên, th&&ng làm nh&ng chuy&n tr&t qu&t, tr&i &i! C& suy b&ng ta, ra b&ng ng&&i. Không đ&ng n&o theo lý trí đ& hành x& làm sao đúng làm sao sai cho ng&&i ta kh&i ch&i mà, c& m&t m&c b&ng làm đ& ch&u t&&ng là hay! Th&y ng&&i th&t b&i thì c&&i. Th&y ng&&i nghèo thì khinh. Th&y ng&&i giàu thì ghét. Th&y ng&&i hay thì chê. Th&y ng&&i không ch&i v&i mình thì thù. Th&y ng&&i t&t v&i mình r&i ph&n. Th&y ng&&i tr&&c

m&t thì khen, sau l&ng thì nói x&u...B&ng d& không bi&t đầu mà l&ng!? Ph&i chi có chút đ&u óc, đ& bi&t m&y!!!

Th&y ng&i n&i h&n mình thì tìm cách đ& xu&ng. Mình không ra cái gì l&i mu&n n&i lên. Không thích ng&i ta thì đánh phá... Cái đ& đánh phá, đ& đ&ng&i ta xu&ng là cái Nón C&i máu C&ng Hòa Xã H&i Ch& Nghĩa Vi&t Nam úp ng&i ta là Vi&t C&ng. Có th&, h&ng ng&i n&y là th& Vi&t C&ng, là th& ăn bã Vi&t C&ng, là th& b&t tài háu danh, là th& t& thù, là th& ăn h&i đáí nát. Đ&ng đ& đ&n thúí c&a b&n vô lo&i, vô loài n&y, v&a đ& tay l&i h&t thì gi& lo chánh nghĩa. C&nh: “chó s&a m&c chó, đoàn l& hành v&n đi” c&a chính tr& gia Pháp Joseph Calliaux “le chien aboie, la caravane passe”. Mong l&m thay!

Trong h&ng x&ng c& mu&n làm h&n ng&i ta r&i đi “m&t” leader, supervisor cái bà đó, cái ông đó làm bi&ng. Ca tr&c mu&n h&n ca sau; ca sau không ch&u thua ca tr&c. H&n h&n, thua thua làm “v&t ch& tiêu” quá tr&i. Đ&c gì? H&ng x&ng b&t làm nhi&u h&n. Các con M&, các th&ng M&, các con M&, các th&ng M& ch&i li&n li&n “fuck you”, “fuck you”. Mình có đ&i l&m không!?

Hai ông, m&t Đ&i Úy và m&t không rõ lý l&ch, đ&c nghe &ng nói là Gi&ng S& H&c Vi&n CSQG (Gi&ng S& l&o) ng&i “b&c” nhau lên tr&i xanh. Ông Đ&i Úy ch&: “Trung T&ng Nguy&n Văn Thi&u không bi&t làm T&ng Th&ng, ph&i chi anh làm thì dân giàu, n&c m&nh và mình đâu l&u vong”. “Đ&i T&ng Tr&n Thi&n Khi&m cũng là th& t&, tôi tin anh làm Th& T&ng không nh&ng h&n ông Khi&m mà h&n c& ông Nguy&n Cao K& n&a”, ông Gi&ng S& l&o nói l&i. B&c qua b&c l&i, ông Đ&i Úy đi t&i đầu ng&i ta cũng không mu&n g&p; ông Gi&ng S& t&i đầu, ng&i ta cũng đ&ng c&a không cho vào.

Làm trong Station Casino, Ameristar Casino ng&i ta quyền United Way, đã không cho thì thôi l&i “cho M& u&ng, đ& cho Vi&t Nam s&ng h&n”. Mình đã quên mình đ&c nhân dân M& c&u mang trăm th& m&i có ngày hôm nay. Ng&i M& có L& T& n h&ng năm. Ta s&ng m&t ch&c năm, hai ch&c năm, ba ch&c năm...không ph&i m&t không có con ng&i hay là k& m&t trí mà không th&y, không bi&t. Ông bà mình đâu có đ&y nh&ng đ&a con mình vô &n vô nghĩa m&t cách “đ&u” nh& v&y.

Bà con mình khoái nghe l&o h&n nghe thi&t. Cái nhà mua không “down” m&t xu teng thì nói 70, 000 đ&ng “cho ng&i ta n&, không thì ng&i ta khinh. Nghèo cũng là m&t cái t&i”. C&p v& ch&ng n&y “thành th&t khai báo” v&i tôi nh& v&y. Mà thi&t, ng&i ta đã tr&ng c&p v& ch&ng n&y t& khi h& bi&t nói l&o, huyền hoang. H&n chi m&t anh đi hái cà phê m&n Ban Mê Thu&t đã nói & trên mu&n “con nhái to nh& con bò” b&n trút l&p áo “cu-li” thành Đ&i Úy mà “Đ&i Úy Nh&y Dù ng&i ta m&i ngán” .

Ôm m&t đ&ng school supplies c&a Don Bosco phát cho m&y em bé con nhà nghèo v&, khoe: “nh& khéo chen, l&n, lu&n, lách và còn chút n&a đánh l&n v&i ng&i ta m&i đ&c v& s&m th& n&y, ch& t&i phiên mình thì còn gì n&a và n&ng quá ch&u gì n&i”. Ch&c v& ch&ng ông em b&n n&y đúi, đ&c và quen l&i s&ng thi&u vẫn minh đ&i cái g&i là C&ng Hòa Xã H&i Ch& Nghĩa Vi&t Nam nhi&u năm r&i nên h& đ& m&t cách m&i r&!?

Nh&ng cu&c bi&u tình c&a đ&ng bào Ng&i Vi&t Qu&c Gia ch&ng C&ng & ngo&i qu&c, đích th&c có giá tr& tr&t tiêu nh&ng manh đ&ng c&a Vi&t C&ng và tay sai. Có k& tanh t&i phát bi&u r&ng thì là “không đ&ng t&i s&i lông t&i B&c B& Ph&”. “Không đ&ng t&i s&i lông B&c B& Ph&” mà Tr&n Tr&ng ph&i h& lá c& máu và hình Bác c&a t&i nó b& li&ng xu&ng c&ng. “Không đ&ng t&i s&i lông B&c B& Ph&” mà âm m&u Madison Nguy&n không thành. Nh&t là t&i Vi&t C&ng, có đ&a nào ngh&ng ngang & ngo&i qu&c và lá c& máu c&a chúng c&m lên ch& nào là b& qu&ng xu&ng đ&t ch& n&y ngay.

